

یادداشت

به بهانه نمایش گنجینه موزه هنرهای معاصر

در قفسه‌های مقابل

مهناب روئین تن

آثار گنجینه خارجی موزه هنرهای معاصر تهران برای دومین بار طی سال‌های بعد از انقلاب مدتی است به نمایش عمومی گذاشته شده است. در ۳۰ سال اخیر تنها یک بار بخشی از آثار این گنجینه در قالب نمایشگاه «جنبش هنر مدرن» امکان نمایش عمومی یافت. در سال‌های ۸۳ و ۸۴ این گنجینه با عنوان جنبش هنر مدرن برگزار شد که البته در آن زمان بیش از آنکه نمایش این آثار مورد توجه قرار گیرد، حاشیه‌هایی که درباره شایعه فروش یا معاوضه بخشی از این آثار که غیرقابل نمایش قلمداد می‌شوند، توجهات را به خود جلب کرد، هر چند بعدها مشخص شد بحث فروش در میان نبوده و تنها دست‌اندر کاران موزه هنرهای معاصر تهران به دنبال یافتن راهی برای خرید آثار جدید بوده‌اند. به هر روی این برای دومین بار است که این آثار از گنجینه موزه خارج شده و روی دیوار آویخته شده‌اند. اما تفاوت این نمایشگاه با نمایشگاه قبلی در این است که در نمایشگاه «جلوه‌هایی از هنر معاصر جهان» ۱۲۰ اثر در مدت زمانی ۴۰روزه به نمایش گذاشته شده و هرچند روز یک بار تغییر خواهد کرد و آثار دیگری از این گنجینه جایگزین آثار نمایش داده شده قبلی خواهد شد و به این ترتیب با توجه به محدودیت فضای نمایشگاهی موزه، امکانی برای بازدید از بخش قابل توجهی از آثار این گنجینه فراهم خواهد شد. موزه هنرهای معاصر تهران یکی از مهم‌ترین و کامل‌ترین مجموعه شاهکارهای هنر تجسمی معاصر جهان را در اختیار دارد و در گنجینه خارجی خود، آثاری از هنرمندان نامدار جهان همچون پابلو پیکاسو، جکسون پولاک، ژرژ روان، پل گوگن، آندره دورن، ژرژ براک، ون گوگ، خوان میرو، مارک شاگال، لوترک، کاندینسکی، ادوارد مونه، اندی وارهل … را در اختیار دارد که برخی از این نمونه‌ها منحصر به فرد و شاهکارهای هنری این هنرمندان محسوب می‌شود. در نمایشگاه «جلوه‌هایی از هنر معاصر جهان» آثاری از بهترین هنرمندان مطرح جهان همچون پابلو پیکاسو، ونسان ون گوگ، کلود مونه، پل گوگن، تاولز لوترک، هنری ماتیس، ادوارد مونش، اندی وارهل، مارسِل دوشان، مارک شاگال، جکسون پولاک، فرانسیس بیکن، ویکتور وازارلی، جاکوب ویل … به نمایش گذاشته شده است. این آثار مربوط به مکاتب مختلف هنری جهان در سال‌های ۱۸۸۳ تا ۱۹۷۶ است و سبک‌های امپرسیونیسم تا پاپ‌آرت، پست‌مدرن و کانسپچوال‌آرت را شامل می‌شود و متعلق به هنرمندانی است که در ایجاد جریان‌ات هنری جهان تأثیرات عمیق و جدی ایجاد کرده‌اند و برخی خود بنیانگذار مکاتب هنری بوده‌اند. اما یکی از غنی‌ترین بخش‌های گنجینه را می‌توان آثاری از جریان‌های هنری پس از جنگ جهانی دوم به ویژه اکسپرسیونیسم انتزاعی دانست. از این سبک که بعدها به جهانی‌ترین شیوه میان سبک‌های هنر مدرن درآمد، آثاری منحصربه‌فرد از هنرمندانی چون جکسون پولاک، مارک رودکو و ویلیام دکونینگ در گنجینه موزه هنرهای معاصر تهران وجود دارد. پس از آن دوره به سبک پاپ می‌رسیم که آثاری از هنرمندان تأثیرگذار آن چون جاسپر جونز و اندی وارهل نیز در گنجینه هست. مجموعه آثار گنجینه داخلی و خارجی این موزه بالغ بر چهار هزار اثر است که این آثار از سال ۱۳۵۲ تا ۱۳۵۶ گردآوری شده است اما در همین مدت کوتاه گنجینه‌ای بسیار مهم و غنی شامل آثار مهم نقاشان معروفی است، اما در کنار این آثار ارزشمند نمی‌توان از آثار هنرمندان ایرانی نیز گذشت که به این موزه تعلق دارد. البته آثار هنرمندان ایرانی عمدتاً در طول ۲۰ سال گذشته جمع‌آوری شده و به صورت کلی ۱۰ درصد آثار را بنیاد مستضعفان و جانبازان و نهاد ریاست‌جمهوری به موزه هنرهای معاصر تهران واگذار کرده است. آثار نقاشان ایرانی مانند مسعود عربشاهی، غلامحسین نامی، محسن وزیری‌مقدم، شیشه‌گران، پرویز کلانتری، عباس سعیدی، بهمن محصص، صادق بریرانی، جعفر پنگر، محمد احصایی، پرویز کلانتری، علیرضا اسپهبدی، کمال‌الملک، کمال‌الدین بهزاد، سهراب سپهری و… در قفسه‌های مقابل آثار خارجی قرار دارند.

خبر

کاخ موزه نیاوران ۱۰۰هزار اثر هنری دارد

در مجموعه فرهنگی و تاریخی نیاوران بیش از ۱۰۰ هزار اثر هنری نگهداری می‌شود که قدیمی‌ترین این آثار مربوط به سه هزار سال پیش و شامل نمادهای مفرغی لرستان است. در این مجموعه آثاری از تمدن‌های سه هزار سال پیش از جمله تمدن‌های تاملامک کلیمیا، اینکا‌های آمریکای جنوبی، چانکا، موچیسکا و ویکوس پرو تا آثاری از هنرمندان مطرح ایران و جهان نگهداری می‌شود که تازه‌ترین آثار آن مربوط به سال‌های پیش از انقلاب اسلامی ایران می‌شود. در مجموعه فرهنگی و تاریخی نیاوران آثاری از بزرگ‌ترین هنرمندان مطرح جهان از جمله پابلو پیکاسو، پل گوگن، اندی وارهل، مارک شاگال، وازارلی، سالوادور دالی، پل کله، خوان میرو، آگوست رنوار، ماکس پایار، فرنان لژه، هربرت بایر، الکساندر کالدر، آمانوئو مودیلیانی، آلبرتو جاکومتی، ژرژ براک و… نگهداری می‌شود. همچنین آثاری از هنرمندان مطرح ایران از جمله ناصر اویسی، آیدین آغداشلو، چنگیز شهبق، سهراب سپهری، ژاژه طباطبایی، منوچهر یکتایی، ایران درودی، پرویز کلانتری، اسماعیل توکلی، مسعود عربشاهی، پرویز تناولی، بهمن محصص و… نیز در گنجینه این مجموعه نگهداری می‌شود که هر از چندی این آثار روی دیوار موزه‌های این مجموعه قرار می‌گیرد. این آثار مربوط به گنجینه خصوصی دوره پیش از انقلاب بوده است. هم‌اکنون در موزه جهان‌نمای این مجموعه آثاری از پیکاسو، پل گوگن، اندی وارهل، مارک شاگال، سالوادور دالی و آلبرتو جاکومتی در کنار آثاری از هنرمندان ایرانی نظیر ژاژه طباطبایی، پرویز کلانتری، مسعود عربشاهی، بهمن محصص، منوچهر یکتایی و… روی دیوار رفته است.

نگاهی به چند نمایشگاه هنری در تهران

اغراق‌شده‌های واقعی

هدی امین

«طیّبی» طراحی‌هایش را روی لایت باکس ارائه کرده؛ نکته هوشمندانه‌ای که تأثیر بسیار زیادی بر جذابیت و مقبولیت آثارش دارد، چراکه «طراحی» اساساً با دایره مخاطب محدود و خاص، این روزها به سختی خود را در میان انواع رسانه‌های نو نگه می‌دارد. بنابراین بهره‌گیری از چنین شیوه‌هایی بی‌آنکه به ذات ناب طراحی خللی وارد کند، به درستی می‌تواند آن را از گوشه انزوا خارج کند.

این هفته در نگاهی به نمایشگاه‌ها، مجموعه

نقاشی‌ها و طراحی‌های ۱۰ هنرمند را مرور می‌کنیم؛ مجموعه‌هایی که در میان آنها چند مجموعه نقاشی و طراحی آبستره و مقبولیت بالایی در گالری اکسپرسیو و مفهومی دیده می‌شود.

گالری اعتماد- پرچم‌هر طیّبی، نیکزاد عرشاهی- ۲۸ خرداد تا ۸ تیر
آخرین برنامه نمایشگاهی گالری اعتماد شامل دو مجموعه طراحی از دو هنرمند- پرچم‌هر طیّبی و نیکزاد عرشاهی- است که عنوان نئوطراحی بر آن گذاشته‌اند. آثار پرچم‌هر طیّبی همه با تکنیک اکریلیک بر بوم و با استفاده از دو طیف رنگ سیاه و اکر و همگی در فضایی آبستره خلق شده‌اند. «طیّبی» طراحی‌هایش را روی لایت باکس ارائه کرده؛ نکته هوشمندانه‌ای که تأثیر بسیار زیادی بر جذابیت و مقبولیت آثارش دارد، چراکه «طراحی» اساساً با دایره مخاطب محدود و خاص، این روزها به سختی خود را در میان انواع رسانه‌های نو نگه می‌دارد. بنابراین بهره‌گیری از چنین شیوه‌هایی بی‌آنکه به ذات ناب طراحی خللی وارد کند، به درستی می‌تواند آن را از گوشه انزوا خارج کند.

بخش دیگر گالری، به سه آثار «نیکزاد عرشاهی» اختصاص یافته است؛ آثاری که غالباً با تکنیک مداد بر کاغذ- که گاهی مرکب نیز به آن اضافه می‌شود- به وجود آمده‌اند. در آثار «عرشاهی»- که آنها هم در فضایی آبستره کار شده‌اند- می‌توان رد پایی از شیوه طراحی فرهاد گاوزن را دنبال کرد؛ خطوط ریز در کنار هم، وسواس‌گونه و دقیق و پرکار با وسیله‌ای مثل مداد که نشان از حوصله- و البته شش- فوق‌العاده هنرمند به این مدیوم دارد. طراحی‌های «عرشاهی» گاه ساختمان‌ها یا برج‌های بسیار بلند را در نظر پدیدار می‌کند؛ ساختمان‌هایی که در سطوح آن می‌شود بافت‌هایی شبیه بافت عضلات و ماهیچه‌های بدن انسان - چیزی که در آثار گاوزن همواره وجود دارد- را پیدا کرد. در میان فضای انتزاعی آثار «عرشاهی» گاهی درختی کاملاً رئالیستی نمایان می‌شود که البته با فضای کلی آثارش هماهنگ نیست. «عریشاهی» در بخشی از مقدمه بر این نمایشگاه نوشته است: «آنچه امروز آن را نئوطراحی نامگذاری کرده‌ایم نتیجه یک پروسه چندساله از طراحی کردن مداوم و نیز نتیجه پژوهشی درباره فعل طراحی و تحلیل تمام ابعاد و نتایج آن است. ... ما با تعاریف سنتی طراحی یا حتی مغشوش طراحی معاصر ایران مخالف نیستیم، فقط ظرفیت آن را برای ارائه مفاهیم و نتایج کار خود کم دیده‌ایم.» او هیچ محدودیتی را برای استفاده از رسانه‌ها هنگام خلق اثر قائل نیست، چراکه شناخت تصویر نهایی را منوط به برگردان بی‌واسطه واکنش‌های ذهن خالق اثر می‌داند. ظاهراً «طراحی» در مسیر آفرینش‌های هنری هنرمندان جوان ایران به دنبال راه جدیدی برای ظهور و بروز خود است.

گالری آرت‌ستر- ایرج شافعی، رضا بنی‌صدر، امیرحسین قاسمی، آیدآ ذوقی- ۲۱ خرداد
مجموعه «آرت‌ستر» در سه طبقه، به مجموعه نقاشی از چهار هنرمند را به نمایش درآورده است.

رضا بنی‌صدر
«رضا بنی‌صدر» در تعدادی از نقاشی‌های آبستره خود مخاطب را بلافاصله به یاد آخرین دوره آثار مشهورترین هنرمند مکتب اکسپرسیونیسم انتزاعی - جکسون پولاک- می‌اندازد. تعدادی از آثار «بنی‌صدر» عیناً همان فضای لایه‌لایه و رنگین نقاشی‌کنشی را که ظهور احساسات و عواطف درونی هنرمند را نشان می‌دهد، به خاطر می‌آورد. اما برای «پولاک» که در این دوره از نقاشی‌هایش به شیوه انتزاع آزاد روی آورده بود، ابعاد بسیار بزرگ آثارش و شیوه پاشیدن رنگ بر بومی که روی زمین قرار می‌داد به عنوان مشخصه‌های اصلی کارش شمرده می‌شد. نکاتی که معلوم نیست در ابعاد کوچک‌تر- مثلاً قلم‌قطع ۱۰۰ در ۱۲۰ سانتی‌متر که ابعاد نقاشی‌های بنی‌صدر را شامل می‌شود- تا چه اندازه جواب دهد و اساساً تکرار نقاشی‌های نقاش بزرگ بعد از جنگ دوم جهانی در این روزها چه حاصلی را در پی داشته باشد. «بنی‌صدر» در بخش دیگری از نقاشی‌هایش اگرچه همان شیوه آبستره را حفظ کرده، اما شیوه کارش کنترل‌شده‌تر از سری قبل است. در این نقاشی‌ها تأکید زیادی بر بافت و رنگ- که به طور مشخص تر رادرام‌های عمودی منقطع و تا حدودی منظم را شامل می‌شود- شده است.

ایرج شافعی

آثار «ایرج شافعی» همواره در فضای «سنت و نفس

می‌کشد؛ به این معنی که عناصر و مشخصه‌های هنر قدیم ایران از خوشنویسی و تذهیب گرفته تا گل و مرغ و در آخر رنگ‌های خاص هنر ایران در آنها همواره وجود دارد. آوردن بخشی از نقاشی- هرچند کوچک، مثلاً چند گلبرگ ریز رهاشده از گل‌های اصلی یا یک مرغ کوچک - روی پاسپارتو از مشخصه‌های دیگر آثار «شافعی» است. این هنرمند گرافیسٲ و نقاش، هر چه را از گذشته به یادگار مانده ارج می‌نهد؛ این اشیاء می‌تواند ترمه و چراغ و گل سینه و جواهر و شبقاب‌های رنگین باشد یا مینیاتوره‌های قدیم ایران یا حتی سردیس‌های هخامنشی. او تمام این اشیاء و عناصر را با دقت و حوصله - با تکنیک گواش- به روشی رئالیستی می‌سازد. دقت و وسواسی که «شافعی» در پردازش این عناصر از خود نشان می‌دهد، این روزها کمتر دیده می‌شود. مثلاً اینکه نقش روی کاغذ دیواری را عیناً درآورد یا تکه‌کاغذی که بر آن نقاشی کرده را به روشی کلاژمانند روی زمینه دیگری بچسباند و چهار گوشه آن را با چهار میخ - که به دقت نقاشی شده است- بچسباند یا انعکاس چهره «شیرین» را بر سطحی نسبتاً صیقلی نقش کند. بخش دیگری از نقاشی‌های «شافعی» شامل بازسازی تصاویری از گذشته می‌شود. مثلاً برگ‌ی از یک مجموعه مینیاتور یا سوره حمد و بسم‌الله که بسیاری از هنرمندان دیگر نیز بر روی آنها کار کرده‌اند. این بازسازی طبیعتاً با فیلتر هنرمند گذر کرده و عناصری از فضای کار او بر آنها بر جای مانده است اگرچه ردپایی از تأثیر هنرمندی همچون «آیدین آغداشلو» در نقاشی‌های «شافعی» دیده می‌شود؛ تکه‌ای از کاغذ تذهیب‌شده و نیم‌سوخته که در پای گل‌دانی پر از گل افتاده است؛ فی‌القرور مجموعه‌ای از نقاشی‌های «آغداشلو» را به ذهن می‌آورد. بخش دیگری از نقاشی‌های «شافعی» سردیس‌های دوره هخامنشی - احتمالاً- را به تصویر می‌کند که در میان کویری دورافتاده یا کوهستانی پربرف یا در میان امواج دریا رها شده و بر بالای آن مرغی سیاه‌رنگ شاید به نشانه زاری بر تپه‌ای دورانی پرشکوه نشسته است. «آیدین آغداشلو» در مقدمه بر نمایشگاه «شافعی»

«رضا بنی‌صدر» در تعدادی از نقاشی‌های آبستره خود مخاطب را بلافاصله به یاد آخرین دوره آثار مشهورترین هنرمند مکتب اکسپرسیونیسم انتزاعی- جکسون پولاک- می‌اندازد. تعدادی از آثار «بنی‌صدر» عیناً همان فضای لایه‌لایه و رنگین نقاشی‌کنشی را که ظهور احساسات و عواطف درونی هنرمند را نشان می‌دهد، به خاطر می‌آورد. «ساغر دثیری» در مجموعه‌ای با عنوان «زیبا، جادار، مطمئن»- که با تکنیک اکریلیک بر بوم کار شده‌اند- تصاویری اغراق‌شده از واقعیت زنان جوان امروز جامعه‌مان ارائه می‌دهد؛ تصاویری که از سوی دیگر به شدت اغراق‌انده.

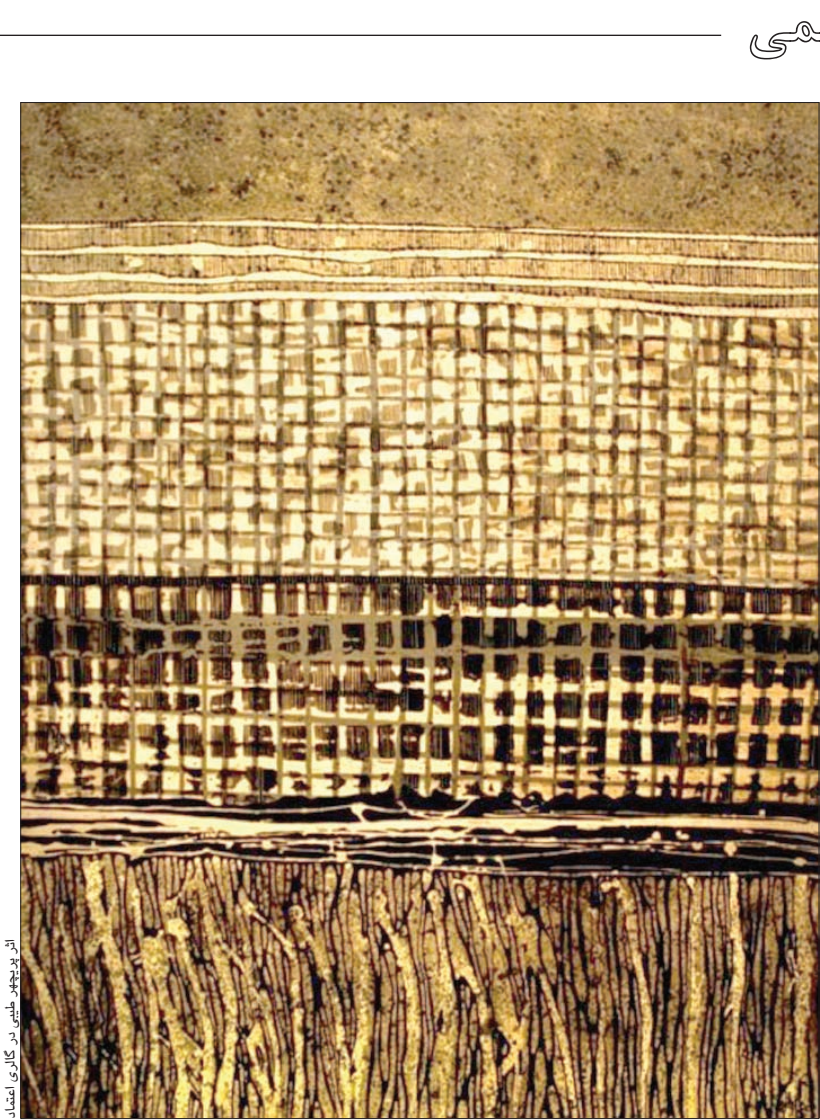
می‌نویسد: «ایرج شافعی نقاش قابل و ماهری است که از جایگاه معاصر و امروزینش بر ارزش‌های جفادیده گذشته نگاه می‌کند و در رفتاری محزون و شاعرانه و استادانه می‌کوشد ما را هم در این حس و دغدغه شریک و همراه کند و می‌داند ما توان بی‌نظیری که دارد همچنان گل‌های سال- از این حسرت و آفوس سخن خواهد گفت و اندوه همیشگی خود را با زیبایی و استادی، نقش خواهد کرد و خواهد سرود.»

امیرحسین قاسمی و آیدآ ذوقی

آثار مشترک این دو هنرمند جوان- آن طور که در مقدمه نمایشگاه‌شان آورده‌اند- در مرز بین واقعیت و

«سفر در زمان» اثر امیرحسین قاسمی و آیدآ ذوقی

«سفر در زمان» اثر امیرحسین قاسمی و آیدآ ذوقی

خیال گام برمی‌دارد. «واقعیت» شاید همان عکس‌هایی است که از اشیاء و جانداران مختلف برداشته شده است و «خیال» می‌تواند آوردن آن تصاویر در بستر و زمینه‌ای دیگر- متفاوت از آنچه در آن قرار داشته است- باشد. هر لحظه که فکر می‌کنی با تصویری واقعی روبه‌رو هستی، با چرخاندن نگاهت به اطراف تصویر از واقعیت دور می‌شوی. شیوه کارشان جذاب است؛ تعلیقی که از تلفیق عکس و نقاشی حادث می‌شود یا آن طور که خود بر آن نام گذاشته‌اند: نقاشی با عکس.

گالری آران- آمیتیس متولی، کلیتون کمپل- ۴ تیر

«آمیتیس متولی» هنرمند جوان متولد تهران که در لس‌آنجلس زندگی و کار می‌کند، در یکی از مجموعه آثاری که در گالری آران به نمایش درآورده است -اینجا /آنجا گذشته /اکتون- از پرچم‌های سه‌گوشی که واقعه کرپلا را تصویر می‌کنند و در مراسم سنتی این واقعه مورد استفاده قرار می‌گیرد، برای نمایش ظلم و جوری که در حق سیاهپوستان در امریکا می‌شود، الهام گرفته است.

روی این پرچم‌ها که از جنس مخمل سیاه است و به همان شیوه سنتی با ریشه‌های رنگی حاشیه‌دوزی شده است، تصاویری از جنبش مدنی سیاهپوستان آمریکایی دست‌دوزی و روی دیوار نصب‌شده است. رنگ‌های مورد استفاده در پرچم‌ها رنگ‌های تندى است که از طرفی یادآور رنگ‌های سنتی پرچم‌های مراسم کرپلاست و از طرفی به فرهنگ سیاهان امریکا نزدیک می‌شود. مبارزه علیه ظلم و جور نیز مضمون مشترک هر دو این پرچم‌هاست. پرچم‌های «آمیتیس متولی» بنا به اشاره خود، «سمبل انسان‌هایی هستند که برای آزادی و رهایی از ستم و وضعیت ضد بشری تقلا می‌کنند.»

سری دوم از آثار «متولی» «هدف‌گیری دوباره با توپ» نام دارد که از عکاسی مطبوعاتی برگرفته شده است. در این مجموعه تصاویری از جنگ و درگیری دیده می‌شود که مشخصاً به مکان‌هایی در خاورمیانه ارجاع داده می‌شود. نقاشی‌های این مجموعه که با تکنیک گواش روی کاغذ کار شده‌اند، تصاویری همچون اتومبیل‌های آتش گرفته، رژه سربازانی مسلح که صورت‌هایشان را پوشانده‌اند و ردیف پرچم‌های

یکشنبه ۱۳ تیر ۱۳۸۹

روی بوم

کاغذمچاله‌ها در گالری ۶۶

نمایشگاه فتو گراوور و سیلک اسکرین یاشار صمیمی‌مفخم با عنوان «کاغذمچاله‌ها» از روز جمعه در گالری ۶۶ به نمایش درآمده است. خط یا نقاشی‌های این هنرمند یس‌آ‌ور دیالکتیک زندگی معاصر و جامعه مصرف‌گرا ست. این روند دیالکتیک از تولید، مصرف و نهایتاً تخریب به عنوان سنتز بهره می‌گیرد. این نمایشگاه تا ۲۳ تیرماه به نشانی خیابان سسمیه، بین مفتح و رامسرشماره ۱۴۲ ادامه دارد.

نقاشی‌های فیگور آتیو در نگارخانه شیرین

نمایشگاه گروهی نقاشی عصر جمعه در نگارخانه شیرین افتتاح شد. در این نمایشگاه نقاشی‌هایی فیگورآتیو از پرویز ابیضی، رسول اکبرلو، مهدی بابایی و رضا قضاوی به نمایش‌ای عموم گذاشته می‌شود. این نمایشگاه تا ۱۶ تیرماه دایر خواهد بود و علاقه‌مندان می‌توانند هم‌روزه به جز دوشنبه‌ها از ساعت ۱۱ تا ۲۰ به نگارخانه شیرین واقع در خیابان فرمانیه، بلوار اندرزگو، خیابان سلیمی، ساختمان انجمن خوشنویسان ایران مراجعه کنند.

عکس‌های میرزا عبدالله قاجار در عکسخانه

عکسخانه شهر در یکصد و چهارمین نمایشگاه خود میزبان نمایشگاهی از عکس‌های میرزا عبدالله قاجار از شهرهای مختلف ایران است. در این نمایشگاه ۶۶ قطعه عکس قدیمی در ابعاد ۲۰ در ۳۰ به نمایش گذاشته شده که از مجموعه محمدعلی جدیدالاسلام به امانت گرفته شده است. این نمایشگاه با عنوان ایران ما تا ۲۵ تیرماه سسال جاری برپا است و علاقه‌مندان می‌توانند هم‌روزه از ساعت ۹ تا ۱۳ و ۱۴ تا ۱۷ از آثار آن دیدن کنند.

نمایشگاه گروهی نقاشی در گالری ماه

احمد مرشدلو، رضا پناهی، سعید رفیعی‌منفرد، فرشید شفیعی، معصومه مظفری، مقداد لپرو و مهرداد محبعلی هنرمندانی هستند که آثارشان در گالری ماه به نمایش گذاشته شده‌است. کوگوانگی آثار و تنوع کنش هنرمندانه در برخورد با موضوعی واحد اولین انگیزه در برپایی نمایشگاهی از آثار هنرمندانی است که انسان، محور اصلی جهان نقاشی‌هایشان بوده و پرتره بهانه‌ای است در به تصویر کشیدن چهره انسان معاصر. گالری ماه روزهای یکشنبه هر هفته تعطیل است و علاقه‌مندان برای بازدید از این نمایشگاه می‌توانند از ساعت ۱۶ تا ۲۰ روزهای دوشنبه و چهارشنبه به این گالری مراجعه کنند. این نمایشگاه تا روز سه‌شنبه ۱۵ تیرماه ادامه خواهد داشت.

نقاشی‌های مرضیه لرستانی در گالری سیحون

گالری «سیحون» این روزها میزبان نمایشگاه نقاشی مرضیه لرستانی است. این نمایشگاه تا ۱۶ تیرماه از ساعت ۱۰ تا ۱۸ به نشانی خیابان وزرا، کوچه چهارم، شماره ۱۱ ادامه دارد.

آثار اکرم محمودی در گالری مهرآ

گالری مهرآ با نمایشگاه نقاشی اکرم محمودی از روز جمعه برنامه جدید خود را از سر گرفته است. این نمایشگاه تا ۱۶ تیرماه از ساعت ۱۶ تا ۲۱ به نشانی خیابان کریمخان، آبان جنوبی، شماره ۳۸ برپا است. گالری روزهای پنجشنبه تعطیل است.

شیشه‌های نکین نوابی در هفت ثمر

گالری هفت ثمر با نمایشگاه شیشه نکین نوابی از ۱۱ تا ۱۶ تیرماه فعال است. علاقه‌مندان می‌توانند از ساعت ۱۶ تا ۲۰ به نشانی خیابان مطهری، خیابان کوه نور، کوچه پنجم، شماره ۸ از این آثار دیدن کنند.

نقاشی‌های مرجان نعمتی در گالری کلسنان

گالری «کلسنان» میزبان نمایشگاه نقاشی مرجان نعمتی از ۱۱ تا ۱۷ تیر ماه است و علاقه‌مندان می‌توانند از شنبه تا چهارشنبه از ساعت ۱۶ تا ۲۰ و پنجشنبه‌ها از ۱۶ تا ۱۸ به نشانی دروس، خیابان شهید کماسایی، پلاک ۲۴ از این آثار دیدن کنند.

بمب تنبل در گالری سین

گالری «سین» از جمعه‌ای که گذشت، میزبان نمایشگاه «بمب تنبل» یا نقاشی‌های مصطفی چوپتراش‌زاده می‌شود. این نمایشگاه تا ۲۲ تیر ماه از ساعت ۱۵ تا ۱۹ به نشانی تهران، شهرک غرب، خیابان هرمزان، خیابان پیروزان جنوبی، خیابان دوازدهم، پلاک ۱۶ میزبان علاقه‌مندان است. نگارخانه پنجشنبه‌ها تعطیل است.

چوق و چوبی در نگارخانه امروز

نگارخانه «امروز» با آثار چوق و چوبی میزبان نمایشگاه نقاشی‌خط خلیل کوپیکه شد است. این نمایشگاه ۱۱ تیرماه از ساعت ۱۷ تا ۲۱ افتتاح می‌شود و تا ۲۱ تیر ماه از ساعت ۱۶ تا ۲۰ به نشانی بلوار مرزداران، خیابان سپهر، سپهر دوم، شماره هفت میزبان علاقه‌مندان است.

رهایی در گالری اعتماد

گالری «اعتماد» هم با نمایشگاه مجسمه‌های «رهایی» به استقبال کارهایی از عبدالرضا تاجمشنجی و مونا یاد می‌رود. این نمایشگاه تا ۲۲ تیر در گالری اعتماد، خیابان باهنر(نیاوران)، سه راه یاسر، صادقی قمی، بوکان، دوراهی سمت راست، پلاک چهار برپا است.

سه ساعت و چهل و پنج دقیقه در کافه ۷۸

«سه ساعت و چهل و پنج دقیقه» اولین نمایشگاه «تامارا طلاکش» است که پنجشنبه دهم تیر ماه در کافه ۷۸ افتتاح شد. او یک سالی است عکاسی را آغاز کرده و در این اولین نمایشگاه خود، هفت عکس ۶۰×۴۰،از مسیر تهران شمال را به دیوار آویخته است. نمایشگاه تا آخر تیرماه شنبه و جمعه از ۱۶ تا ۲۳ و دیگر روزها از ۱۱ تا ۲۳ برپاست و علاقه‌مندان می‌توانند به خیابان کریمخان، آبان جنوبی(شهید عضدی)، پلاک ۳۸، کافه ۷۸ مراجعه کنند.

«سفر در زمان» اثر امیرحسین قاسمی و آیدآ ذوقی